

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.838/2012/4.szám

A Kúria a Neigerné dr.Vejkey Klára ügyvéd ... által képviselt ...felperesnek a ... Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (1024 Budapest, Keleti Károly u. 24.) alperes ellen erdőnek minősítés tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Tatabányai Törvényszék 2012. szeptember 11. napján kelt 11.K.21.884/2010/46. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 47. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Tatabányai Törvényszék 11.K.21.884/2010/46. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kizárólagos tulajdonát képezi a tatai ... helyrajzi számú 1 ha 1796 m² területű, gyep (rét) művelési ágú, külterületi ingatlan, amely az Országos Erdőállomány Adattárban az ... erdőrészlet megjelölésben fekszik. A felperes tulajdona ezen ingatlan mellett a tatai külterületi ... helyrajzi számú rétközségi munkatér megnevezésű ingatlan, valamint a ... helyrajzi számú erdő művelési ágú, a ... helyrajzi számú szántó művelési ágú ingatlan is.

Az elsőfokú erdészeti hatóság helyszíni szemlét tartott a területen, majd a 2010. január 27. napján kelt 22.3/500/1/2010. számú határozattal megállapította, hogy a korábban ... helyrajzi

számú, jelenleg a közigazgatási határ változása miatt ... helyrajzi számú jelenleg gyep (rét) művelési ágú 1 ha 1796 m² nagyságú ingatlan mellékelt vázrajzon ábrázolt 0,52 ha-os részterülete erdőterületnek minősül, így arra az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Evt.) hatálya kiterjed. Az Országos Erdőállomány Adattárban az ... erdőrészlet területét 0,52 ha-ra módosította, kiterjedését a mellékelt térképvázak alapján rögzítette. Tájékoztatta az ingatlan tulajdonosát, hogy a változás ingatlan-nyilvántartási átvezetéséről gondoskodnia kell. A határozat ellen a felperes fellebbezett, amelynek elbírálása során az alperes a 2010. április 12. napján kelt 04.4/417/1/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az ügyben új eljárás lefolytatását rendelte el.

A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte, arra hivatkozott, hogy a területet 2003-ban vásárolta meg. Rendkívül elhanyagolt állapotban volt, amelyet a szeméttől megtisztított, azonban a jellege, hogy bokros, nádas és rétfellegű terület, az 2001-óta nem változott. A vásárlás óta a területet teljes egészében megtisztította az oda nem illő szeméttől, a faállományt azonban nem vágta ki. Álláspontja szerint a faegyedek száma nem indokolja és nem alapozza meg, hogy a terület erdőnek minősüljön. Hivatkozott az Evt. 31. § /3/ bekezdésére. Kifejtette, hogy az adattári állapot bejegyzése előtt helyszíni felülvizsgálatot követel meg a jogszabály. A GPS nem elegendő a felméréshez, véleménye szerint erre földmérőt kellett volna igénybe venni. Sem a 2000. évi lefedettség, sem a jelenlegi állapot nincs egyértelműen meghatározva, így teljesen megalapozatlan mindkét határozat. Indítványozta, hogy a bíróság helyszíni szemlét tartson a területen, és kérte tanúk meghallgatását is.

A törvényszék a felperes keresetének helyt adott, az alperes jogelődjének határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az eljárásra a régi erdőtörvény szabályai az irányadók, azaz az Evt., tekintettel arra, hogy az eljárás 2009. július 4-én indult. A törvényszék részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során áttanulmányozta a becsatolt közigazgatási iratokat, személyesen meghallgatta a felperes tulajdonost, továbbá indítványára tanúkat is. Helyszíni szemlét is tartott a bíróság az ingatlanon, amelyről jegyzőkönyv készült. Megkereste a Tatai Körzeti Földhivatalt, hogy érkezett-e megkeresés az Erdőfelügyelőségtől. Ezen túlmenően igazságügyi földmérő szakértőt rendelt ki ... szakértő személyében.

Az ítélet indokolásában idézte a törvényszék a Pp. 3. § /3/ bekezdésében és 164. § /1/ bekezdésében foglaltakat. Ismertette ... és ... tanúk vallomását, a helyszíni szemlén tapasztaltakat,

valamint az igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltakat. Az Evt. 5. §-ára és 8. § /1/ bekezdés a/ pontjára hivatkozással kifejtette, hogy a perbeli esetben a felperes vitatta a tényállás valóságtartalmát, azonban az alperes által megállapított tények ellenkezőjét a Pp. 3. § /3/ bekezdés és 164. § /1/ bekezdése alapján a bírósági eljárás során a felperes bizonyította. Megállapította, hogy a földhivatali nyilvántartás adataival a természetben is megegyezik a perbeli terület tehát mind a természetben, mind az ingatlan-nyilvántartásban rétnek, illetőleg legelőnek minősül. Az a facsoport, „amely a kipusztulóban lévő állományból áll” mindösszesen nem teszi ki azt a területet, amely a régi erdőtörvény alapján ahhoz elegendő lenne.

Az Evt. 31. § /3/ bekezdésére hivatkozással megállapította a törvényszék, hogy a hatóság a 2009. évi helyszíni szemléje alkalmával nem helytállóan használta fel a 2000. évi légi felvételt, hiszen a 2000. állapot nem felel meg a 2009. állapotnak. A meghallgatott tanúk vallomása, valamint a felperesi előadás alapján az is megállapítható volt, hogy az ingatlan jellege 2001. óta nem változott, ezt a 2003-as felperesi ingatlanvásárlás sem befolyásolta, továbbá a 2001-es földhivatali alperesi megkeresésnek nyoma sem volt a földhivatalnál. Ebből a törvényszék azon következtetést vont le, hogy a hatóság úgy hozta meg határozatát, hogy a Ket. 50. § /1/ bekezdésében foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, mind anyagi, mind eljárási jogszabályt sértett. Kifejtette, a felperes terhére súlyos következményekkel járna, hogy a mindvégig a földhivatali nyilvántartásban legelőként, rétként nyilvántartott ingatlan, amely a természeti állapotánál fogva is rét és legelő, erdőként minősítése esetén az erdőtulajdonos számára erdőgazdálkodási tevékenység folytatását tenné kötelezővé. E tevékenység rendkívül sok korlátozással és kötelezettséggel járna. Megállapítható volt a törvényszék szerint, hogy nem volt körültekintő a hatóság eljárása.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az Evt. 5. §-át, 8. § /1/ bekezdés a/ pontját és az Evt. 65., 66., 51. és 72. §-ában foglaltakat. Kifejtette, hogy az erdő fogalmának meghatározásából egyértelműen kitűnik, hogy amennyiben a földterület megfelel az erdő jogszabályban meghatározott kritériumainak, akkor az erdőnek minősül, függetlenül attól, hogy azt az ingatlan-nyilvántartásban milyen művelési ág szerint tartják nyilván. E körben legfelsőbb bírósági döntésre is hivatkozott. Kifejtette, az erdészeti hatóság a 2000. évi körzeti erdőtervezés során megállapította, hogy a perbeli terület a jogszabályi rendelkezések alapján erdőterületnek minősül, ennek dokumentálása történt meg azzal, hogy erdőterületként került be a Süttői Körzeti Erdőtervbe, valamint az Országos Erdőállomány Adattárba. Attól az

időponttól kezdődően, hogy az erdészeti hatóság valamely földrészletet erdőterületnek minősít, jogi státuszát tekintve mindaddig erdőterület marad, amíg annak igénybevétele a hatóság nem engedélyezte. A faállomány kitermelése vagy az erdőterület engedély nélküli igénybevétele esetén a faállomány csak átmenetileg hiányzik, hiszen a fakitermelés után az erdőt újra kell telepíteni, engedély nélküli igénybevétel esetén az eredeti állapotot kell helyreállítani. Az alperes álláspontja szerint a perben lefolytatott bizonyítási eljárás során a bíróságnak azt kellett volna szem előtt tartania, hogy annak eldöntésekor, hogy a perbeli terület erdőterületnek minősül-e, nem a 2009. évi, hanem a 2000. évi állapotnak van relevanciája, hiszen a terület erdővé minősítése ebben az évben történt meg. Felesleges volt tehát helyszíni szemlét tartani, valamint a szakértőt kiegészítő szakvélemény elkészítésére felhívni annak megállapítására, hogy jelenleg mekkora terület a faállomány. Annak, hogy a 2001-es földhivatali megkeresésnek nem volt nyoma a földhivatalnál, semmilyen jelentősége nincs, hiszen ez egyáltalán nincs kapcsolatban azzal, hogy körzeti erdőtervezés időpontjában volt-e a területen jogszabályban meghatározott mértékű faállomány, továbbá az erdészeti hatóságnak az a jogosultsága, hogy adott esetben kezdeményezze a művelési ág megváltoztatását, nincs határidőhöz kötve. A jelen ügyben döntő jelentőségű bizonyítéknak kellett volna tekinteni a bíróságnak a 2000. évi légi felvételt, hiszen azon laikus számára is egyértelműen látszik az erdő. Idézte az alperes a felülvizsgálati kérelemben a szakértő válaszát, mely szerint ténylegesen 2000-ben készült felvételen található 0,52 ha, egybefüggő erdőrészlet. A helyszíni bejárás alkalmával, tehát a jelen terepi állapotnak megfelelően és a 2010. felvételeken már jóval kisebb az erdőfolt.

A szakértő válaszaiból következően az alperes álláspontja szerint a felperes, valamint a tanúk valótlanul állították, hogy a területen soha nem volt erdőnek minősülő faállomány, továbbá megalapozatlan azon ítéleti megállapítás, mely szerint az ingatlan jellege 2001. óta nem változott. A törvényszék a rendelkezésre állt bizonyítékokat a Pp. 206. § /1/ bekezdését megsértve kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések

alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A Kúria teljes mértékben egyetértett a törvényszéknek a bizonyítási teher alakulásával, a felperesi bizonyítás eredményességével kapcsolatos jogi álláspontjával. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy az általánosan kialakult és következetes legfelsőbb bírósági-kúriai gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás irratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem irratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye a Pp. 275. § /1/ bekezdése értelmében. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

Mindezen szempontok szem előtt tartásával a Kúria megállapítása szerint a törvényszék eljárása kimerítően részletes és körültekintő volt. A rendelkezésére állt bizonyítékokat - okirati bizonyítékok, tanú vallomások, szakértői vélemény és annak kiegészítése - a törvényszék egybevetette, értékelte és mérlegelte és mindezek alapján alakította ki jogi álláspontját. A Kúria okszerűtlen mérlegelést - amelyre az alperes hivatkozott - nem észlelt, a jogerős ítélet indokolása következetes és logikus, a Pp.221 §.(1) bekezdésének megfelelő megokolását tartalmazza a döntésnek.

Külön hangsúlyozza a Kúria, hogy a jogerős ítélet sem az Evt. 5. §-ában, sem 8. § /1/ bekezdés a/ pontjában foglaltakat nem sértette meg, mivel az erdőnek minősíteni kívánt terület a törvényben meghatározott 1500 m²-t el sem érte.

A jogerős ítéletben foglalt részletes érvelés megismétlése nélkül kiemeli a Kúria, hogy az erdészeti hatóság 9 éven át nem szerzett érvényt az erdőként történő ingatlan-nyilvántartási bejegyzésnek,

az sem nyert bizonyítást, hogy kezdeményezte volna azt. Mellőzte a tulajdonos bevonását is az adattári felvételezésnél. Az elsőfokú erdészeti hatóság eljárásában az alperes további hiányosságokat észlelt, hisz éppen a perben felülvizsgált másodfokú határozatával semmisítette meg az elsőfokú határozatot, és rendelte el új eljárás lefolytatását. Az erdőnek történő minősítéssel kapcsolatosan a Kúria egyetértett a törvényszék jogi álláspontjával.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére a Kúria az alperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó, Pp. 78. § /1/ bekezdés szerint kötelezte.

Az alperes személyes illetékmentessége miatt a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /1/ bekezdés és 14. §-a értelmében az állam viseli.

, 2013. október 9.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr.Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelével

bírósági írnok